ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Δαιμονόπληκτος νέα άπέθανε άπό ύποσιτισμό

ΤΗΝ ΥΠΕΒΑΛΑΝ ΣΕ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟ

ΒΟΝΝΗ.— Μετά άπό ἓν ἀγωνιῶδες τελετουργικόν, μία δαιμονόπληκτος κατά τοὺς ἱερεῖς, Γερμανίς, ἡλικίας 22 ἐτῶν, ἀπέθανεν ἐξ ὑποσιτισμοῦ.

Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ἀναρριπήσει παλαιὰ πάθη εἰς τὴν Γερμανίαν, ἥτις εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ καθολική καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ προτεσταντική. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀσαφεφμπουργκ, νοτιοανατολικῶς τῆς Φρανκφούρτης, ἀνήγγειλεν ὅτι διεξάγει ἀνακρίσεις ἐπὶ τεσσάρων κατηγγελιῶν, ὑποβληθεισῶν κατὰ τοῦ σεβασμιωτάτου Γιόζεφ Στάνγκλ, τοῦ Καθολικοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐνορίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ παθοῦσα.

Ὡς ἐδήλωσεν ὁ εἰσαγγελεύς, τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπισκόπου εἶχεν ἐπιτρέψει τὸν ἐξορκισμόν, ἡ δὲ ἀνάκρισις ἐπιχειρεῖ νὰ καθορίσῃ ἐὰν ὁ θάνατος τῆς νέας ἦτις ἔζη εἰς τὸ Καθολικὸν χωρίον Κλίνγκενμπεργκ, ὀφείλεται εἰς ἐγκληματικὴν ἀμέλειαν.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Τελετουργικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τῷ 1514, ἐξορκισμὸς εἶναι μία θρησκευτικὴ τελετὴ ἀποσκοποῦσα εἰς τὸ νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς δαίμονας, ἤτοι τὰ κακὰ πνεύματα, ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δαιμονοπλήκτου, συνήθως διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἑνὸς ἱεροῦ ὀνόματος, ἢ διὰ μιᾶς χειρονομίας, ὡς τῆς ἐπιδείξεως τοῦ Σταυροῦ.

Τὸ ὅτι ὁ ἐξορκισμὸς ἐφηρμόζετο ἀκόμη εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τὸ πολὺ εὐρὺ κοινὸν μέχρι τοῦ θανάτου τῆς Ἀννελίζε Μίκελ, φοιτητρίας μιᾶς παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Ὁ θόρυβος ποὺ προεκάλεσεν ὁ θάνατός της ἀπεκάλυψεν ὅτι, εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, ὁ ἐξορκισμὸς τελεῖται συχνότατα.

ΘΡΗΣΚΕΥΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ

Ἡ Μίκελ, ἦτις ἦτο θρησκευομένη καὶ εὐαίσθητος, ἦτο φοιτήτρια τοῦ Διδασκαλείου τοῦ Πανεπιστημίου τοὺ Βούρτσμπεργκ διέμενε δέ εἰς ἕνα κοινὸν θάλαμον μὲ ἄλλας φοιτητρίας ὅπου, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἤρχισε νὰ δεικνύῃ σημεῖα ἀνωμάλου συμπεριφορᾶς. Ἤρνεῖτο νὰ λαμβάνῃ τροφὴν καὶ ἤρχισε νὰ χάνῃ βάρος. Ἔπειτα, ἤρχισε νὰ ἔχῃ κρίσεις βίας, κτυποῦσα ἀγρίως τοὺς γύρω της καὶ κραυγάζουσα. Τὸν Νοέμβριον 1973 οἱ γονεῖς της οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἕνα ἀνεμόμυλον εἰς τὸ Κλούγκενμπεργκ, τὴν ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν των διὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ ὁ ἱερεύς τῆς ἐνορίας των. Ὁ ἱερεὺς συνεπέρανεν, ὅτι ἡ νέα ἦτο δαιμονόπληκτος, ὡς δὲ ἀπαιτοῦν οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἐκάλεσεν ἕνα εἰδικὸν ἐξορκιστήν, τὸν Ἰησουΐτην ἱερέα Ἄνολφ Ρόδεβνκ, διὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ λεπτομερῶς.

Δύο ἐξορκισταὶ ἐκ τῆς ἐνορίας, ὁ σεβ. Ἄρνολρ Ρέντς καὶ ὁ σεβ. Ἔρνστ Ἄλτ, ἐκλήθησαν διὰ νὰ θεραπεύσουν τὴν ἀσθενῆ. Αἱ συνομιλίαι των μετὰ τῆς Μίκελ εἶναι μαγνητοφωνημέναι εἰς 43 μαγνητοταινίας. Εἰς τοὺς ἐξορκισμοὺς δὲν παρίσταντο ἄλλοι μάρτυρες πλὴν τῶν γονέων τῆς παθούσης.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κατέσχε τὰς μαγνητοταινίας, εἰς ὅμως ἐκ τῶν δύο ἐξορκιστῶν, ὁ πατὴρ Ρέντς, ἐκράτησεν ἀντίγραφα τα ὁποῖα μετέδωσεν ἀπὸ τῆς τηλοψίας τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

Εἰς τὰς μαγνητοταινίας αὐτὰς ἡ φωνὴ τῆς Μίκελ ἦτο βραχνὴ καὶ σκληρή, ὡς νὰ ὡμίλει δι' αὐτῆς κάποιο ἄλλο πρόσωπον.

Ο ΔΑΙΜΩΝ... ΕΨΑΛΕ ΤΟ «ΧΑΙΡΕ ΜΑΡΙΑ»!

Ὁ πατὴρ Ρέντς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ φωνὴ της ἐκείνη ἦτο ἡ φωνὴ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο δαιμόνων, οἱ ὁποῖοι διακατεῖχον τὴν νέαν —τὰ πνεύματα ἔφερον τὰ ὀνόματα «Χίτλερ» καὶ «Νέρων». Ὁ πατὴρ Ρέντς ἠνάγκασε τὸν δαίμονα νὰ ψάλῃ τὸ «Χαῖρε Μαρία».

Ὡς ἀνέφερον αἱ καταγγελίαι, ἡ Μίτσελ ἠνείτο νὰ λαμβάνῃ τροφήν, τὴν ἐποχὴν δὲ τοῦ θανάτου της ἐζύγιζε μόλις 35 κιλά. Οἱ ἰατροὶ διένυσαν ὅτι ὁ θάνατός της ὠφείλετο εἰς ὑποσιτισμόν.

Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἐδήλωσεν ὅτι, προφανῶς, δὲν ὑπῆρ ἐαν ἐπεισόδ'α βίας. Οὕτω, ἡ ἔρευνά του περιορίζεται εἰς τὸ νὰ διαγνωσθῇ ἂν ἡ νέα παρημποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ δεχθῇ ἰατρικὰς φροντίδας.

11 ἑκατομμύρια ἐγκλήματα στὶς Ἡν. Πολιτεῖες τὸ ἔτος 1975

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Περισσότερα ἀπὸ 11 ἑκατομμύρια σοβαρὰ ἐγκλήματα διεπράχθησαν τὸν περασμένο χρόνο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπως ἀναφέρει ἐπίσημη ἔκθεσι τοῦ F.B.I., ἡ ὁποία προσθέτει ὅτι 21 σοβαρὲς πράξεις βίας διαπράττονται στὴν χώρα κάθε λεπτὸ τῆς ὥρας καὶ ἕνα βίαιο ἔγκλημα κάθε 31 δευτερόλεπτα.

Ἡ ἀνακοίνωση προσθέτει ὅτι μόνον μιὰ σύλληψη ἀντιστοιχεῖ σὲ κάθε πέντε ἐγκληματικὲς πράξεις, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐξηγῇ τὴν μεγάλη αὐτὴ διαφυγὴ τῶν δραστῶν.

Τὸ F.B.I. ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ὁ μέσος δείκτης τῆς ἐγκληματικότητος στὴν χώρα αὐξήθηκε μέσα σὲ δώδεκα μήνες κατὰ 10%, σὲ σχέση μὲ τὸ ἀμέσως προηγούμενο καὶ ἐπισημαίνει ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συνέβαινε τὰ προηγούμενα χρόνια, πέρυσι ἡ ἐγκληματικότητα αὐξήθηκε ταχύτερα στοὺς ἀγροτικοὺς οἰκισμούς, καὶ στὶς μικρὲς πόλεις, παρὰ στὶς Ἀμερικανικὲς μεγαλουπόλεις.

Ἡ ἔκθεση ἀναφέρει δύο ἀκόμη χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα:

1) Διεπράχθησαν πέρυσι 20.510 δολοφονίες στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

2) Οἱ συλλαμβανόμενοι ἄρρενες δράστες διαφόρων ἐγκλημάτων εἶναι πενταπλάσιοι ἀπὸ τὶς γυναῖκες.

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἁγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

"Χρονικά,, Προτύπου Γυμνασίου Πατρῶν

ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1975—76

Μὲ τίτλο «Χρονικὰ Προτύπου Γυμνασίου Πατρῶν» ἐξεδόθη πολυσέλιδος τόμος ποὺ παρουσιάζει τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ σχολείου κατὰ τὸ προηγούμενο σχολικὸ ἔτος 1975—76 καὶ περιέχει ἄρθρα καὶ μελέτες 15 καθηγητῶν του μὲ παιδαγωγικὰ καὶ μορφωτικὰ θέματα.

Ἡ ἔκδοση ἐπιδιώκει καὶ ἐπιτυγχάνει ἀπόλυτα δύο σκοπούς. Πρῶτα νὰ φέρει σ' ἐπαφὴ τὸ σχολεῖο μὲ τὴν κοινωνία τῆς πόλεώς μας, μὲ ὅσους τὸ γνώρισαν καὶ τὸ ἀγάπησαν καὶ μὲ ὅσους θέλουν νὰ τὸ γνωρίσουν. Ἔπειτα νὰ δώσει τὴν εὐκαιρία στὸ διδακτικὸ προσωπικό του νὰ προσφέρει στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς ἐκπαιδεύσεως ὅ,σα ἀποκομίζει ἀπὸ μελέτη καὶ θεωρητικὸ στοχασμό, ἢ ἀπὸ τὴν πεῖρα τοῦ καθημερινοῦ προβληματισμοῦ.

Γιὰ μιὰ πρώτη ἐκτίμηση τῆς ἀξίας καὶ μείωτης αὐτῆς προσφορᾶς τῶν καθηγητῶν τοῦ Προτύπου θ' ἀναφερθοῦμε μὲ συντομία στὸ περιεχόμενο τῶν δημοσιευμένων ἄρθρων καὶ μελετῶν.

Ὁ κ. ΙΩ. ΔΕΜΗΣ, φιλόλογος, διευθυντὴς τοῦ Προτύπου, δημοσιεύει τὰ πορίσματα ἐρεύνης του γιὰ τὴ διακύμανση τῆς σχολικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὸ ἑξατάξιο γυμνάσιο. Ἡ ἔρευνα ἐκάλυψε (μὲ τὴ μέθοδο τῆς θετιγματοληψίας) 50 γυμνάσια ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς χώρας. Τὰ κυριώτερα συμπεράσματά της εἶναι:

1) Ἡ ἐπίδοση τῶν μαθητῶν εἶναι ἀνιοῦσα στὶς τρεῖς πρῶτες τάξεις καὶ κατιοῦσα στὶς τρεῖς μεγαλύτερες.

2) Ἡ βαθμολογικὴ ἐπίδοση τῶν μαθητριῶν εἶναι ὑψηλότερη ἀπὸ ἐκείνη τῶν μαθητῶν, διότι οἱ τελευταῖοι δὲν ἐξαντλοῦν ὅλη τὴν παρὸ μάθηση ἱκανότητά τους, ἐνῶ οἱ μαθήτριες εἶναι ἐπιμελέστερες.

3) Ἡ ἔρευνα δὲν ἐπιβεβαιώνει τὴ θεωρία ὅτι ἡ ἐφηβία συνεπάγεται ἀνατροχὲς στὸν ψυχοσωματικὸ κόσμο τῶν νέων, ἱκανὲς νὰ διασαλεύσουν σὲ σοβαρὸ βαθμὸ τὴ σχολικὴ ἐπίδοσή τους.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Δέμη δίνει θεμελιωμένες ἀπαντήσεις σὲ θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐκφράζονται συνήθως γνῶμες ἐμπειρικὲς στηριζόμενες μόνο σὲ περιστατικὰ τῆς σχολικῆς ζωῆς.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΤΣΟΥΛΑΣ, θεολόγος, σὲ ἄρθρο μὲ τίτλο «Χριστιανικὴ πίστις καὶ ὀρθὸς λόγος» ἐξετάζει τὴ σχέση πίστεως καὶ γνώσεως, ὑποστηρίζων ὅτι ἡ λογικὴ δὲν ἐπαρκεῖ στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὴν εἰκείωσή του μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως καὶ ὅτι «ἡ πίστις καὶ ἡ γνῶσις δὲν εὑρίσκονται εἰς σχέσιν ἀντιθέσεως ἀλλὰ ἁρμονίας καὶ συνεργασίας».

Ὁ κ. Θ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ φιλόλογος γράφει, γιὰ τοὺς παράγοντες ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιδράσουν θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ στὴ μάθηση (οἰκογένεια, στενὸ περιβάλλον, σχολεῖο, συνθῆκες ζωῆς, οἰκονομικὴ κατάσταση, κοινωνία). Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὸ σχολεῖο, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπισημαίνει τὶς ἀδυναμίες καὶ ἐλλείψεις ποὺ μειώνουν τὴ συμβολὴ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἱκανότητας τῶν μαθητῶν γιὰ μάθηση.

Ἡ κ. ΙΩ. ΛΟΥΜΟΥ, φιλόλογος, περιγράφει τὴν ποιότητα τῶν ὁμηρικῶν θεῶν, ὅπως διαγράφονται στὰ δύο ἀθάνατα ἔπη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παρεμβάλλει στὸ ἄρθρο της χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα στὸ πρωτότυπο καὶ σὲ νεοελληνικὴ ἔμμετρη μετάφραση.

Ὁ κ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ φιλόλογος, σὲ μελέτη μὲ τίτλο «Ὁ συναισθηματικὸς τόνος στὴ γλώσσα μας» ἀσχολεῖται μὲ τὶς λέξεις καὶ ἐκφράσεις ποὺ ἀποφεύγουμε γιὰ διαφόρους λόγους καὶ πῶς τὶς ἀντικαθιστᾶμε. Χειρίζεται τὸ πρωτότυπο θέμα του μὲ βιβλιοτεχνία ἀπὸ γλωσσικὴ καὶ λαογραφικὴ ἄποψη.

Ὁ κ. ΦΩΤ. ΡΕΝΤΖΗΣ, φιλόλογος, ἐξετάζει τὸ λόγο καὶ τὸ ἦθος στὸ ἔργο τοῦ Μακρυγιάννη. Τὸ σύντομο, ἀλλὰ μεστὸ ἄρθρο του καταλήγει στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἀναγνώριση τοῦ Μακρυγιάννη γίνεται ὅλο καὶ μεγαλύτερη, ὅσο ψάχνουμε νὰ βροῦμε τὶς ζωντανὲς ρίζες τῆς Ρωμιοσύνης ποὺ θὰ θρέψουν τὸν καρπὸ τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ κ. ΜΙΧ. ΣΙΔΗΡΑΣ, μαθηματικός, σὲ περιεκτικὸ ἄρθρο γιὰ τὴ θεωρία τῶν παιγνίων παρουσιάζει καὶ ἀναλύει τύπους καὶ πίνακες ποὺ ἐκφράζουν τὶς πιθανότητες διαφόρων συνδυασμῶν.

Ὁ κ. ΣΤ. ΖΑΜΠΕΤΗΣ, μαθηματικός, γράφει γιὰ διάφορα εἴδη ἀριθμητικῶν μηχανῶν μὲ σύντομη ἀναδρομὴ τὴν ἱστορία τους.

Ὁ κ. Θ. ΜΥΡΙΛΛΑΣ, φυσικός, γράφει γιὰ τὴν προέλευση τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας καὶ τὸ θερμικὸ θάνατο τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς γῆς. Μνημονεύει τὴν ἐπικρατοῦσα σήμερα θεωρία γιὰ τὴ φύση τοῦ ἡλίου καὶ τὴν πιθανὴ στὸ ἀπώτερο μέλλον τύχη τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου τῆς γῆς, χωρὶς ν' ἀφίνει τὴν ἐπιστημονικὴ γνώση νὰ παρασύρῃ τὴ φιλοσοφικὴ σκέψη του σὲ ἀπαισιόδοξα συμπεράσματα.

Ἡ κ. ΑΝ. ΚΟΡΑΚΑ—ΔΕΜΗ, καθηγήτρια τῶν ἀγγλικῶν, δημοσιεύει (στὰ ἀγγλικὰ) μιὰ ἐνδιαφέρουσα μελέτη της γιὰ τὸ πῶς τὰ λάθη τῶν μαθητῶν μποροῦν νὰ βοηθήσουν στὸ ἔργο του τὸ διδάσκαλο ξένων γλωσσῶν. Πραγματεύεται τὸ θέμα μὲ σύστημα καὶ τὸ ἐξαντλεῖ σὲ βάθος καὶ κατὰ πλάτος ἀναφερομένη σὲ 22 εἴδη λαθῶν.

Ἡ κ. ΓΕΩΡ. ΚΟΚΚΙΝΗ, καθηγήτρια ἀγγλικῶν, σὲ ἄρθρο γιὰ τὰ κριτήρια μαθήσεως ἀναπτύσσει πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνεται καὶ πῶς νὰ βαθμολογεῖται ἕνα τέστ κατὰ τὴ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν.

Ἡ κ. ΑΙΚ. ΣΤΑΘΑΙΚΟΠΟΥΛΟΥ καθηγήτρια τεχνικῶν, ἡ ὁποία εἶχε καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως, δημοσιεύει κατατοπιστικὸ ἄρθρο γιὰ τὸν εὐρωπαϊκὸ καὶ τὸν νεοελληνικὸ ἐμπρεσιονισμό.

Ἡ κ. ΑΣΠ. ΠΟΛΥΜΕΡΗ, καθηγήτρια μουσικῆς, γράφει γιὰ τὴ γένεση καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ὀρατορίου καὶ ἀναφέρεται στοὺς μεγάλους δημιουργούς του.

Ὁ κ. ΚΩΝ. ΠΑΠΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, γυμναστής, σὲ ἄρθρο του ἐξαίρει τὴ σημασία τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς μὲ τὶς σημερινὲς δυνεῖς συνατήσεις «ἴσως γίνει ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀναματοποιήσεως τῆς Μεγάλης Ἰδέας τῆς εἰρηνεύσεως τῆς ἀνθρωπότητος».

Ὁ κ. Γ. ΧΑΤΖΗΧΡΟΝΟΓΛΟΥ, γυμναστής, παρουσιάζει μιὰ ἐνδιαφέρουσα μελέτη τεχνικῆς φύσεως γιὰ τὴν χειμερινὴ προπόνηση τῶν ἀθλητῶν στίβου — μελέτη χρήσιμη γιὰ γυμναστὲς, προπονητὲς καὶ ἀθλητές.

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς ἐκδόσεως ἐκτίθενται μὲ συντομία τὰ πεπραγμένα τοῦ σχολείου κατὰ τὸ περασμένο σχολικὸ ἔτος 1975—76 (ἐορταστικὲς, πνευματικὲς, πολιτιστικὲς καὶ ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις, μορφωτικὸ καὶ παιδαγωγικὸ ἔργο κλπ) Ἀναφέρεται ἐπίσης τὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεώς του καὶ μνημονεύονται τὰ μέλη τῶν Δ.Ε. τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων καὶ οἱ διακριθέντες γιὰ τὴν ἐπίδοσή τους μαθητές.

Τὰ «ΧΡΟΝΙΚΑ» τοῦ Προτύπου Γυμνασίου προκάλεσαν εὐμενέστατα σχόλια, γιατὶ εἶναι ἀρτία ἔκδοση πολὺ ὑψηλότερης στάθμης ἀπὸ τὰ συνήθη ἀναμνηστικὰ λευκώματα ποὺ ἐκδίδουν διάφορα σχολεῖα.

Ν.Π.

ΑΠΟ ΤΟ "ΝΤΑΙΗΛΥ ΤΕΛΕΓΚΡΑΦ,,

0 χρόνια τηλεόραση

ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΡΙΧΑΡΝΤ ΛΑΣΤ

μέσος πολίτης τῆς Δύτηθῇ ποιὸ ἦταν τὸ σηρο γεγονὸς τοῦ 20οῦ ὡς τώρα θὰ ἀνέφερε ἴ- Ρωσικὴ ἐπανάσταση, τὴν ἀτομικῆς βόμβας, ἢ τὴν ροσσελήνωση τοῦ ἀνθρώ- θὰ ἀστοχοῦσε ὅμως καδιάλεγε τὴν ἐφεύρεση τῆς ας. Ἀναφισβητήτως ν τὸ μεγαλύτερο βῆμα ἐμπρὸς στὸν τομέα τῶν ν μετὰ τὴν ἀνάπτυξη γραφίας. Καὶ ἴσως νὰ ν καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἀνστηκε μιὰ σημαντικὴ ἐστὴν ἱστορία τῆς τηλε- Στὶς 27 Ἰανουαρίου μιὰ μικρὴ σοφίτα στὴν ἀρ. 23, στὸ Λονδῖν Λότζη Μπέρντ, πρώην μηχανικὸς καὶ παραεφευρέτης, ἐπέδειξε γιὰ τὴν δυνατότητα μεεἰκόνων μέσω ἑνὸς ἠλεκλώματος. Τὶς προσπάεἴδαν 40 μέλη τοῦ Βαἱστιτούτου τῆς Βρετανός, ἕνας ἀντιπρόσωπος τῆς «Τάϊμς», ποὺ ἦταν ἡ ρίδα ποὺ νόμισε ὅτι κόπο νὰ καλύψῃ τὴν ἐ- Σήμερα, 50 χρόνια ἀργόμενες σ' λουέτες τοῦ ἀναπτυχθῇ σὲ παγ- στημα τεραστίας συν- καὶ ἐπιρροῆς. Κάχῶρες, ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες τῆς Ἀμερικῆς μὲ μύρια δέκτες ἕως τὸ μὲ 1000 δέκτες διαληψη ὑπηρεσία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν χρήσει τορόσεως ὑπολογίζεται πολὺ ἀπὸ τὰ 350 μὲ ἀκροαματικὸ δυτετραπλάσιο αὐτοῦ. "Οταν ἕνα γεγονὸς σεως ὅπως οἱ Ὀλυμ- μεταδίδονται μέσω δορυφόρου σ' ὅλη τὴν ὑδρόγειο μποροῦν νὰ τὸ παρακολουθήσουν 1000 ἑκατομμύρια ἄτομα.

Βεβαίως, ἀκόμη καὶ οἱ μεγαλύτεροι θαυμασταὶ τοῦ Μπέρντ δὲν θὰ ἰσχυρίζονταν ὅτι αὐτὸς «ἐφεῦρε» τὴν τηλεόραση. Ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς περισσότερους πρωτοπόρους σὲ ἰδιαίτερους τεχνικοὺς τομεῖς, ὁ Μπέρντ ἐνεποίησε καὶ ἀνέπτυξε τὴν ἐργασία πολλῶν χεριῶν καὶ ἐγκεφάλων. Στὴν πραγματικότητα ἡ ἰδέα μεταδόσεως ὀπτικῶν σημάτων χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1880 περίπου, ὅταν διεπιστώθη γιὰ πρώτη φορὰ ὅτι λόγω τῆς βραδείας ἀντιδράσεως τοῦ ἀνθρώπινου ματιοῦ μιὰ ὁλοκληρη εἰκόνα μποροῦσε νὰ μεταδοθῇ σὲ πολλὰ μικροσκοπικὰ σήματα μεταδιδόμενα μὲ ἐξαιρετικὰ μεγάλη ταχύτητα ἀπὸ ἕνα κύκλωμα. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναλύσεως τῶν σκιερῶν καὶ φωτεινῶν τμημάτων μιᾶς εἰκόνας τὸ «σκάνινγκ», ποὺ ἀνεκαλύφθη πρὸ ἑκατὸ περίπου ἐτῶν, παραμένει ἡ βάση κάθε τηλεοπτικοῦ συστήματος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ γιὰ πρακτικοὺς σκοποὺς χρειάστηκε νὰ τεθοῦν σὲ ἐφαρμογὴ πολλὲς ἄλλες ἐφευρέσεις: τὸ φωταηλεκτρικὸ κύτταρο (1873), ὁ δίσκος ἐξερευνήσεως (σκάνινγκ) τοῦ Νίπκοου (1884), ὁ σωλήνας καθοδικῶν ἀκτίνων (1897) ἡ ἐαχάρα λυχνίας (1904—6) καὶ ὁ λειπτὴρ ἀερίου νέον (1917). Ὁ Μπέρντ, γυιὸς ἑνὸς Σκωτέζου ἱερέα, ἐργάστηκε ἀπὸ τὸ 1923 ἐπὶ ἑνὸς συστήματος μηχανικοῦ «σκανινγκ». Στὸ σύστημα αὐτὸ ἕνας δίσκος Νίπκοου ποὺ εἶχε ἀριθμὸ τετραγωνικῶν ὀπῶν τοποθετημένων κατὰ ἑλικοειδῆ ἔννοια ἔκανε μὲ ἀκτίνα φωτὸς νὰ μεταικινηθῇ κατὰ πλάτος καὶ πρὸς τὸ κάτω τμῆμα τοῦ ἀντικειμένου ποὺ ἔπρεπε νὰ τηλεμεταδοθῇ μέχρις ὅτου ὁλόκληρη ἡ εἰκόνα εἶχε μεταδοθῇ σὰν μιὰ σειρὰ γραμμές. Στὴν ἄκρη λήψεως μιὰ ἀκτίνα φωτὸς μετέφερε πίσω τὰ σήματα σὲ ὀπτικὸ σχῆμα σὲ μιὰ ἐπακριβῶς ἀνταποκρινόμενη σκηνή.

Στὴν πραγματικότητα ὁ Μπέρντ ἐξερευνοῦσε ἕνα ἱστορικὸ ἀδιέξοδο. Τὸ σύστημά του, ἐξαρτώμενο ἀπὸ ταχέως περιστρεφόμενους δίσκους καὶ τύμπανα, δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν προσδιορισμὸ καὶ τὴν πιστότητα ἀπαραίτητα γιὰ μιὰ σύγχρονη δημόσια ὑπηρεσία. Ἡ ἀρχική του συσκευὴ ξεχώριζε τὰ φωτεινὰ καὶ σκιερὰ τμήματα εἰκόνας, σὲ ρυθμὸ 30 γραμμῶν καὶ δέκα πλήρων πλαισίων ἀνὰ δευτερόλεπτο, παράγοντας μιὰ εἰκόνα ποὺ οἱ σύγχρονοι χαρακτήριζαν, «Θολή, πρωτόγονη καὶ τρεμουλιαστή. Μέ δυσκολίες, τοῦτο συζήθηκε βραδύτερα σὲ 240 γραμμὲς καὶ 25 πλαίσια. "Ομως τὸ 1932 ἡ Ἑταιρεία RCA τῶν ΗΠΑ εἶχε ἀναπτύξει ἕνα ἀπόλυτα ἠλεκτρονικὸ σύστημα ποὺ ἔφτασε τὶς 120 καὶ ἔπειτα τὶς 343 γραμμές. Ἡ βασικὴ ἀρχὴ ἦταν ἡ ἴδια. Μιὰ ἀκτίνα ἠλεκτρονίων, παραγομένη ἀπὸ πυρωμένη κάθοδο καὶ ἐκτρεπόμενη ἀπὸ μαγνητικὲς δυνάμεις, ἔφευγε ἀπὸ τὴν εἰκόνα σὲ σειρὲς παραλλήλων γραμμῶν, ἐνῶ ὁ σωλήνας εἰκόνων στὴν ἄκρη λήψεως μετέτρεπε τὸ σῆμα σὲ ἀντίστοιχες εἰκόνες.

Ἡ μεγαλύτερη εὐαισθησία τῆς ἠλεκτρονικῆς μεθόδου ἦταν ἀκόμη πιὸ ἔκδηλη ὅταν στὴ Βρετανία ὁ σερ Ἰσαὰκ Σένμπεργκ, ἐργαζόμενος γιὰ τὴν EMI, κατασκεύασε ἕνα σύστημα μὲ 405 γραμμὲς καὶ 25 πλαίσια ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παραμείνῃ τυποποιημένο γιὰ 30 περίπου χρόνια. "Οταν τὸν Νοέμβριο 1936 τὸ Βρετανικὸ "Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας (Μπί—Μπί—Σί) ἐγκαινίασε τὴν πρώτη δημόσια τηλεοπτικὴ ὑπηρεσία στὸ Ἀλεξάνδρα Πάλας, στὸ Λονδῖνο, χρησιμοποιήθηκαν ἐναλλακτικὰ τὰ συστήματα Μπέρντ καὶ Μαρκόνι—EMI. Ἀλλὰ τὸ μηχανικὸ σκάνινγκ εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται. Παρὰ ταῦτα, ἡ θέση τοῦ Μπέρντ στὴν ἱστορία τῆς τηλεοράσεως παραμένει ἀσφαλής. Γιατὶ ἐκεῖνος ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ μετουσίωσε τὰ ὄνειρα τῶν θεωρητικῶν σὲ ἀναγνωρίσιμη πραγματικότητα καὶ ἔθεσε σὲ κίνηση τὶς ἐὐεστὲς ἐξελίξεις ποὺ ἀποτελοῦν μείζονα παράγοντα στὴ ζωή μας. Οἱ πρῶτες ἐκπομπὲς τοῦ Μπί—Μπί—Σὶ δὲν ἦταν παρὰ ἕνας δαπανηρὸς νεωτερισμὸς γιὰ τοὺς πολὺ λίγους, ἀλλὰ μείζονος ἱστορικῆς καὶ τεχνικῆς σημασίας. Ὁ πόλεμος ἔθεσε τέρμα σ' αὐτὲς τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1938. Ἡ πραγματικὴ τηλεόραση ἄρχισε στὴν Βρετανία τὸν Ἰούνιο τοῦ 1946 (μιὰ ἑβδομάδα μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Μπέρντ). "Ολα τὰ κράτη, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, ἐγκατέστησαν τὰ δικά τους συστήματα, καὶ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1976 ἡ Νότιος Ἀφρικὴ κατέστη ἡ τελευταίαἀπὸ τὶς ἀνεπτυγμένες βιομηχανικὲς χῶρες ποὺ εἰσῆλθε στὴν ἐποχὴ τῆς τηλεοράσεως.

ΝΑ ΚΡΕΒΒΑΤΙ
ΤΙΑ ΤΡΕΙΣ
ΚΩΜΩΔΙΑ
Ἕνα χρόνο θριάμβου στὴν Ἀνα στὸ θέατρο "ΑΝΑΛΥΤΗ,,
Μὲ τὸν θίασο τῶν πρωταγωνιῶν θεάτρου κινηματογράφου
τηλεοράσεως
ΑΚΙΑΣ ΑΝΑΛΥΤΗ
ΣΤΑ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΚΑΙ Ο
ΕΥΤΕΡΗΣ ΒΟΥΡΝΑΣ
ΣΥΜΠΡΑΤΤΟΥΝ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ
ΑΚΗΣ ΔΡΑΚΟΥΛΙΝΑΚΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ
ΟΓΕΥΜΑ ΩΡΑ 8 - ΒΡΑΔΥ ΩΡΑ 10
ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΥΡΙΚΟΝ
οσοχή: "Αρχισε ἡ προπώλησις εἰσιτηρίων

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
"Οργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ
Κυκλοφορεῖ κάθε Σάββατο

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«Σ. ΙΓΛΕΣΗ»
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 291 — ΤΗΛ. 272.730, 275.445, ΠΑΤΡΑΙ
Λειτουργοῦν αἱ ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους Σχολαὶ
ΛΟΓΙΣΤΩΝ
Μονοετοῦς φοιτήσεως. Ἐγγράφονται οἱ ἔχοντες ἀποδεικτικὸν τουλάχιστον